

inquietud

Periòdic adherit al Partit d'Esquerra Republicana

Redacció: Plaça Bestiar, 15

Sortirà els dissabtes

Administració: J. Montaña, 70

Preu de subscripció: 250 pessetes semestre

Preu del número solt: 15 cèntims

Conservadors de la República

El moment més crític d'una revolució encaminada al canvi d'un règim polític, és aquell en que la revolució triomfa i l'enemic abandona el seu reducte per a deixar el pas lliure a les ànsies populars.

Es precisament en aquella hora memorable quan s'ha de produir el canvi psicològic que consolida la victòria. Es llavors, exactament llavors, quan el revolucionari s'ha de convertir en conservador; quan el furor s'ha de tornar serenitat; quan la ira ha d'esdevenir reflexió. És aquell l'instant solemne en que un poble demostra a la faç del món que pot governar-se sol, que té dret a governar-se sol, perquè també sap governar les seves passions.

La més bella prerrogativa dels reis — diu Carles Dickens — és la de poder-ho governar tot menys les pròpies passions.

Cat, doncs, que un poble llançat a la revolució, demostri, a l'hora del triomf, que és superior al rei que acaba de destronar; al rei que ho governava tot menys les pròpies passions.

Sortosament a Catalunya, a Espanya, s'ha produït aquesta transfiguració en els sentiments del poble revolucionat i la República ha estat implantada amb la serenitat, amb la tranquil·litat i amb l'ordre indispensables per a la ràpida consolidació de la nova forma de govern. El poble és, ara, conservador; vol ésser conservador del terreny guanyat. Conservador de la República i enemic de tot quant tendeixi a debilitar la seva força i el seu prestigi. Conservador, radicalment conservador de la forma democràtica, de la institució popular; conservador, irreductible conservador del nou Poder, de la nova Autoritat, de la nova Magistratura.

Hi ha, però, una diferència enorme

Francesc Macià

L'home símbol, president del Partit d'Esquerra Republicana que aconseguí, per la força d'atracció de la seva personalitat immaculada, encarnació de tots els ideals de Catalunya i República, el triomf per una majoria esclatant en les passades eleccions on es palesà d'una manera contundent i sincera la voluntat del poble. Triomf de la democràcia i afirmació ciutadana enfront de la tirania Borbònica i de l'estat inquisitorial establert.

El dia 12 el poble li digué que estava amb ell, i ell, fent una aplicació justa de la democràcia, proclamà als dos dies la República Catalana perquè aquesta era la voluntat manifestada pel poble.

Aquest home, que l'adjectivar-lo amb ponderatius no és pas fer-li tots els honors als quals és mereixedor, és el mateix que quan la gesta de Prats de Molló es vegé criticat i afrontat pels mateixos que avui li concedeixen seny, clara visió, decisió, ferma voluntat, i li diuen polític de primer ordre i preclar home de govern. Aquests mateixos que en l'any 26 tenien la ploma i la llengua al servei de la dictadura i el qualificaren d'íl·lus, de boig, d'últim romàntic, de Quixot, els havem vist ara rastrejar pels patis i avant-sales de la Generalitat de Catalunya esperant torn per a sumar la seva felicitació i adhesió al president de la República Catalana i al nou règim.

L'«Avi» és el mateix de sempre, la seva actuació ha partit d'un principi establert de llibertat i justícia i no ha donat mai el braç a tòrcer, i seguirà la seva trajectòria fins a la fi. Els homes conscients i de bona voluntat trobaran en ell, sempre un company, i els falsaris i rastres la justícia que es mereixen.

I si sonés l'hora de defensar amb fets la llibertat conquerida, sorgiria de nou aquell romàntic i aquell Quixot capàs de lluitar fins a la fi per l'ideal que és la seva vida tota i la vida i la llum del nostre poble.

V. PI

entre els conservadors de la monarquia difunta i els conservadors de la República naixent. Aquells, els conservadors monàrquics, volien la perllongació indefinida d'un estat de coses injust i vil que els permetia de dormir tranquil·lament sobre un llit d'opressions i de baixeses, mentre a fora els guardadors de l'ordre material l'imposaven. Tancaren i barraren les portes a tota renovació, a tota millora social, per mor de no perdre el son ni haver de canviar de postura. En canvi, els conservadors de la República, són exclusivament conservadors de la forma de govern més democràtica, perquè ja per ella sola és garantia de que vindran les renovacions anhelades i les reformes indispensables per a posar Espanya al

compàs dels països moderns més avançats.

La Monarquia era una institució tancada a tota nova idea que, pel sol fet d'ésser nova, debilitava el seu poder, i la República és l'institució democràtica perfecte, sempre oberta als nous corrents polítics i socials que trasbalansen el món, en pugna sempre, camí del seu perfeccionament.

Tot el poble és, doncs, conservador; ara, i sacrifica part dels seus ideals a profit de la República naixent, de la República conquerida, que ha esbatanat les finestres d'Ibèria per a donar pas a la claror d'un Sol de Llibertat.

E. SARROCA

14 d'abril de 1931

GRANOLLERS

Són les tres de la tarda. Comença a circular la nova de que Francesc Macià a la Diputació i Lluís Companys a l'Ajuntament, acompanyats d'altres elements d'Esquerra Republicana, han proclamat la República Catalana a Barcelona.

Moments d'emoció. Comença a estacionar-se gent davant La Unió Liberal. El casal de la democràcia granollerina, cor i propulsor dels sentiments de la nostra ciutat, ànima d'Esquerra Republicana, té uns deures a complir, unes ànsies estridents de llibertat, de dignificació i ciutadania i unes vides al servei de la República. En aquests moments el nerviosisme ens domina. Un auto amb quatre companys marxa a Barcelona a informar-se.

Preparem una manifestació. Organitzem grups per a convidar els treballadors que pleguin. Cal que en aquests moments el poble estigui al carrer. Un grup de músics vénen a oferir-se. Als deu minuts trenta músics amb llurs instruments entren a La Unió Liberal. Als cinc minuts arriba en un auto el vell republicà pimargallista Sebastià Fontcuberta; republicà lluitador i ferm, porta tremolós d'emoció la bandera federal i dugues llàgrimes regalimen cara avall d'aquells ulls que la fatalitat ha deixat en les tenebres.

Les fàbriques han plegat. El poble en massa espera ansiós els esdeveniments. En aquest moment la bandera republicana, de la Unió Republicana, és entrada a la Unió, essent frenèticament victorejada. Els visques a la República, a Macià i a Catalunya vibren, ressonant per l'espai.

Són les quatre. L'entusiasme en aquests moments és ja totalment inaguantable. Cal, però, esperar els companys que són a Barcelona. La multitud està frenètica. Entusiasme... Nerviosisme... Febre...

Ens veiem obligats a dirigir la paraula al poble. Per primera vegada en la meua vida, recomano calma... seny... paciència... Parlo... Sé el què voldria dir; però no sé el què dic. Voldria plorar... Granollers, aquella ciutat morta i vexada, s'entusiasma, vibra, crida... Aquest moment és tota la meua vida. Valeri Mas, el meu mestre, el que ha forjat el meu esperit d'home de lluita, també està emocionat; sent el contacte electrificant del nostre entusiasme; em vénen ganes d'abraçar-lo i de cridar, de xisclar com un infant.

Per fi arriben els companys. Surt ja la manifestació. Sebastià Fontcuberta i Josep Bellavista, acompanyats per quatre joves, van al cap de la manifestació amb les banderes federal i republicana. Fermes lluitadors del segle passat, porten avui encara el foc de la joventut. La manifestació és imponent. Compassos de la Marsellesa. Crits, alegria, joventut... Grups de damiselles acompanyen la manifestació entonant la Marsellesa. Són les nostres companyes de la fàbrica, del taller... Damiselles plenes d'amor, d'idealitat i de bellesa. Quin contrast amb aquelles estúpides nenes «distingides», «pepes» ridícules, filles de Maria, piles de carn mal girbada, dames d'Estropajosa, rates de sagristia!... Endavant, companyes!

La manifestació arriba a Casa la Ciutat. Aquest moment és delirant! Esquerra Republicana constituïm el Comitè Revolucionari, possessionant-nos de l'Ajuntament, ajudats per companys de la Confederació Nacional del Treball. Parla Sebastià Fontcuberta, que és frenèticament aplaudit. Seguidament parlem alguns altres amics d'Esquerra Republicana.

Petits pamflets

Per l'ordre, per la seguretat, per l'estabilització del nou règim, cal desarmar la reacció, que encara avui continua armada, oferint un perill imminent per la República triomfant.

Cal armar el poble, l'obrer, l'únic que està disposat a donar el pit en la defensa de les seves llibertats.

No cal desesperar-se amb els republicans que tres dies abans d'instaurar-se la República anaren a la lluita electoral en una candidatura monàrquica o reaccionària; en la Revolució de la que tot just som a l'albada, hi hauran múltiples ocasions per a destriar-nos de manera que no ofereixi equívocs. Cal, però, no perdre de vista aquests subjectes que fan de l'arribisme la única norma de la seva vida.

* * *

Contra els qui durant vuit anys ignominiosos han fet de la justícia i de la llibertat ciutadana un caos confessional del qual n'han sortit totes les injustícies i totes les esclavituds, cal procedir inexorablement. Tenim els antecedents del seu procedir contra nosaltres. El més petit defalliment del govern de la República en aquest sentit podria ésser funest per al nou règim de justícia i llibertat. Cal tenir-ho en compte per al triomf absolut de la causa que defensem.

* * *

Mentre l'últim Borbó fugia terres enllà de Castella, camí de Cartagena, vers el seu exili, els seus defensors començaren a redactar el telegrama d'adhessió que l'endemà trameteren al nou règim.

La conspiració, però, és latent; ara a París, més tard a Deauville, a l'hivern a Fontainebleau. Contra aquestes conspiracions n'hi ha prou amb uns ideals ben fermes i uns braços perfectament armats.

La causa és de la justícia i de la llibertat; de l'obrer que treballa i sofreix.

¡Visca l'esperit de revolta!

DOMÈNEC COLOMER

Hi ha un moment de pànic. Alguns corren; però domina la situació el company Abelló, demanant que ningú no es mogui. «Nosaltres donem la cara i afrontem tota la responsabilitat d'aquest moment», diu el company. Altres companys han parlat en nom de la Confederació.

La manifestació segueix recorrent els carrers de la ciutat i l'entusiasme dona pas al deliri. La Marsellesa, marxa bèlica, trempa els esperits d'aquesta generació per a la lluita de la dignificació i de la ciutadania.

Poble de Granollers: Segueix el teu impuls! No acabi aquí la teua gesta! Lluita! Lluita sempre!

¡Visca la Unió de Repúbliques Socialistes Ibèriques!

ANDREU FUSTÉ

Primer dia de la República Catalana

NOTES SOLTES

Un Crist amb gorra frígia

A Reus han retirat un Crist que hi havia a l'encreuament de la carretera Montblanch i Morell perquè molts dies es llavors amb gorra frígia.

Varen posar-lo en temps de la Dictadura uns missioners i ara, en poguer-se manifestar lliurement, s'ha passat al nou règim.

Els catòlics l'han fet portar a l'ermita del Rosari. Serà un correctiu?

Estranyesa

Ens estranya que la Caixa d'Estalvis no hagi organitzat a la nostra ciutat la festa d'Homenatge a la Vellesa.

Esperarem que ho fassin al País del Sidral?

L'Orfeó Granollerí als Frares?

Arriba fins a nosaltres la nova de que l'Orfeó Granollerí el dia 3 de maig cantarà als Frares.

Sembla que es tracta de recollir cabals per a la sortida dels orfeonistes.

Nosaltres tenim un amic que, per a fer una sortida, seria capaç de fer-se filla de Maria.

Aquell Doctor...

Albiñana s'ha presentat a les autoritats de Madrid.

No sabem si proposà una marxa sobre Barcelona.

Caldrà estudiar-li el cervell, si encara n'hi queda, o mirar qui li ha cuinat.

Aquest home ha passat ja a la història. Dels «waters» de les estacions, que no són pas un model de netedat, en diuen «albinyanistes».

En el número vinent publicarem una interessant entrevista amb Francesc Macià i Lluís Companys, del nostre redactor Andreu Fusté.

Al servei de la República

La veritat, no creïem que la Monarquia trontollés tant. Han estat prou unes eleccions municipals perquè el senyor Alfons fes la maleta. L'arbre secular de la Monarquia ha caigut tan llarg com era en rebre la primera ventada del sufragi.

Aquest senyor, que, com a ciutadà, em mereix tots els respectes i com a monarca ho feia molt malament, es veu que un cop a l'exili ha volgut disculpar-se, dient que havia servit sempre a Espanya. Si hagués dit que Espanya l'havia servit a ell hauria estat més encertat. A ell i a tots els palatins que el rodejaven, que l'adulaven i ajupien l'esquena al seu davant.

Per a tots aquests, el poble que sacrificaren a les colònies americanes, que martiritzaren a Montjuïc que destruïren a Annual; el poble obrer que feien matar per assassins o assalariats, és un desagraït.

Quin sarcasme! Un monarca que diu servir el poble i es burla de la Constitució i quan els seus abusos arriben a l'extrem que una part de la força armada, no podent aguantar més, es llença al carrer, consentí que s'els fusellés en lloc de comprendre que el poble espanyol acabava la paciència!...

Per això el senyor Alfons fugí. I, un cop lluny, ha dit que volia esperar les Constituents. Si, maco; després de mort vols recórrer a la medicina. Que no veus que de reis en sobren? Els que queden sense feina d'aquesta professió! I que els és ben difícil tornar-ne a trobar! O si no, pregunteu-ho al rei de Portugal, al Kaiser, al rei de Grècia i a tants i tants que trobaríem disposats a portar una corona, per modesta que fos.

Es clar, ara el senyor Alfons tindria una satisfacció que nosaltres no ens entenguessim; que ens matessim els uns als altres, i, davant d'això, que l'anesin a buscar. Però el seny del nostre poble no ha de comportar això de cap manera.

Alguns capitals espanyols han passat la frontera. Seria molt curiós saber el seu origen. Els amos d'aquests capitals són els que gallejaven més de patriotisme. Ara es veu quin era el seu. Quan els obrers demanaven millores, els deien que feien propaganda contra l'integritat de la pàtria, i ells, quan tot just els sembla que se'ls podrà fiscalitzar, ja fugen. Millor. De senyors que es passen pagant el poble, la República no

en necessita. La terra no se l'emportaran pas; i aquesta, junt amb els braços per a treballar-la, és el què ha de salvar la República.

Apaguem els odis. El camí que hem de passar no és pas planer, i per a edificar no és pas el desordre el procediment més ràpid. Pensem que, per damunt de nostres testes, hi ha la sang de dos herois: Galan i García Hernández. Aquesta sang ens ha d'unir, d'agermanar a tots els ciutadans espanyols i junts buscar el benestar de nostra pàtria.

CUCH

Himne a Catalunya

Llibertat! Llibertat!

Catalunya! Terra lliure
de llibertat i d'amor.
El martell i la falç t'acompanyen
pel camí de l'esplendor.
Ciutadà que brodes ferro,
companya que teixits fas,
camperol que l'eina empunyes:
Endavant amb l'arma al braç!

Catalunya! Terra lliure;
model de civilitat:
llença els frares, la noblesa
i l'exèrcit. Llibertat!!
Llibertat! Que aquest crit vibri
per tot l'espai ressonant.
Llibertat! Ciutadania!
Proletariat: Endavant!

Ciutadà que brodes ferro,
companya que teixits fas,
camperol que l'eina empunyes:
Endavant amb l'arma al braç!
Catalunya! Terra lliure
de llibertat i d'amor.
El martell i la falç t'acompanyen
pel camí de l'esplendor.

ANDREU FUSTÉ

Granollers, segon dia de la República Catalana

Construcció i Venda de MOBLES

RAMON POUS

Plaça Capità Ostàriz, 1

Visitar aquesta casa, és comprar
Garantia en els treballs d'encàrrec

Per a les noves lluites electorals

La premsa ha donat a conèixer el propòsit del govern d'adoptar un nou sistema electoral. Aquest sistema sembla que serà el de representació proporcional, sistema seguit per la major part dels estats europeus.

El sistema de representació proporcional, nomenat també del cocient electoral, és, sens dubte, el que ofereix més garanties de sinceritat electoral. El criteri d'equitat que l'inspira, el posa per damunt de tots els sistemes fins ara emprats. Assegura la representació de les més reduïdes minories i tendeix a que el sagrat exercici d'emetre el sufragi, l'impulsi un ideal i no un home.

Tant o més que la consecució de les finalitats apuntades, interessa rodejar de totes les garanties l'acte d'emetre el vot a l'urna. El procediment assenyalat en l'Estatut Municipal, encara que, per part dels seus autors, fós propòsit deliberat el no complir-ho, l'estimem dels més segurs en aquest sentit: papeleta amb sobre oficial i la permanència de l'elector durant uns moments i abans de votar, en una cabina, dintre el mateix col·legi, completament protegida de la vista de tothom, perquè l'elector, sense coacció de cap mena, pugui fer ús, amb tota consciència, del seu dret.

S'ha de tenir en compte la fragilitat del vot. L'aparten de la seva recta emissió la més lleu coacció, el favor fet, el que es farà, o l'amenaça amb perjudici material. La consciència ciutadana no té encara prou valentia per a desafiar tots els egoismes materials que la pressionen. Cal suplir aquesta debilitat amb força legal. I, encara que diferim del criteri de certa persona molt liberal i molt democràtica, sustentat en certes eleccions particulars i memorables en les que fou enderrocant un poder caciquista de la localitat, considerem nosaltres com única garantia la de que el vot sigui tan secret i tan íntim com és el pensament.

S'han de desterrar per tots els mitjans els vergonyants espectacles que encara hem tingut ocasió de presenciar en les darreres eleccions. Ha de desaparèixer el que l'ideal sigui mera denominació. Sortosament els que s'emportaren les majories de la ciutat nostrada, tingueren el gran encert d'escollir, entre altres, la denominació de republicans. De mancar aquesta il·luminació providencial, Granollers no hauria gaudit, tal volta, de l'honra de comptar llurs majories elegides entre les republicanes.

JUDA

VIDA ECONÒMICA

Unes paraules

Abans de plantejar la tasca que ens proposem realitzar, sigui'ns permès unes breus paraules.

Les recents passades eleccions municipals, demostraren quina era la voluntat del poble en quant a la forma d'ésser governat. La conseqüència immediata fou l'enderrocament, fet en legal forma, del règim monàrquic, per a ésser substituït pel règim republicà. La pacifitat, l'ordre i la legalitat en que es desenrotllà el procés d'instauració de la nova forma de govern, posarà de relleu envers el món enter el grau d'educació cívica i ciutadana de la nació espanyola.

L'obligació de tots nosaltres és la de vetllar per la prosperitat i consolidació de la naixent República. Són molts els problemes a resoldre que se li deparen i que reclamen una solució immediata per a la bona marxa i progrés del poble espanyol. Es d'esperar que l'ordre i la sagacitat dels ciutadans contribuirà a això, car la unió fa la força, diu un antic proverbí. La voluntat de tots farà que els nostres governants apliquin rectament les regles de política, sancionant realitats i reflectint els sentiments de ciutadania del poble.

Doncs, bé; un dels primers problemes amb els quals s'ha d'encarar el Poder, és el que fa referència a la qüestió monetària. Fins ens atrevim a dir que la consolidació del nou règim guarda íntima relació amb el caire que prengui aquesta qüestió, de la mateixa manera que ha contribuït al fracàs dels anteriors governs i per tant, a l'adveniment de la República.

El poble necessita llibertat, pau, progrés i treball; condicions aquestes que solament es poden gaudir amb una economia sana. Però, ¿còm és possible haver-hi una economia sana, robusta i florent amb una unitat monetària que, comparada amb la lliura, el franc, etc., varia constantment de valor?

Si la vida econòmica espanyola pogués desenrotllar-se aïlladament, ço és, sense el concurs de l'intercanvi amb les altres nacions, el problema monetari espanyol no tindria raó d'existència. Però els pobles — com els individus — necessiten sostenir relacions mútues amb els altres pobles per al compliment de llurs fins. Espanya envia a l'estranger l'oli, el vi, les taronges, etc., a canvi de primeres matèries, maquinària, etc.

que li manquen. Les unitats monetàries — pessetes, lliures, dòllars, francs, etc. — són els instruments intermediaris que faciliten aquells canvis, la finalitat dels quals és una i única: canviar riqueses espanyoles que ens sobren per riqueses estrangeres que no tenim. Però aquest canvi mutu de riqueses queda pertorbat, si es té en compte que l'industrial espanyol lluita amb un obstacle que no el tenen els dels altres països, i és que mai no sap, quan compra a l'estranger, el què li costarà l'operació, i, quan ven, el què en treurà. Suposem que aquest industrial compra a una casa de Londres una màquina per valor de 500 lliures esterlines, i que, en concepte de pagament, accepti una lletra a 90 dies d'aquesta quantitat. El canvi, quan accepta la lletra, és de 40 pessetes per lliura; però, i quan la pagui?... A 45 pessetes per lliura, l'operació li costaria de més 2.500 pessetes! Amb quins ànims es veu estimulat, aquest industrial, en el seu negoci? Els seus càlculs mai no seran exactes. Juga continuament amb un joc d'atzar.

Cada vegada que salta la lliura, el dòlar, etc., en sentit d'alça, es crea un nou obstacle per a l'expansió econòmica del país, a l'ensem que es crea també una tendència a disminuir el poder de compra interior de la pesseta, car si aquests salts esdevenen crònics, aquest fet, sumat a l'augment que sofriran els drets de duanes — puix aquestes es paguen en or — pot donar lloc en el decurs del temps, a una puja de les subsistències o, el que és el mateix: a una disminució dels salaris i emoluments. Si abans, suposem, amb 30 pessetes podíem adquirir un parell de sabates, i avui per a comprar un parell de la mateixa qualitat ens són precisos 35 pessetes; si a l'altre part succeeix amb els ous, la carn, els queviures, etc., és evident que, de fet, han quedat alterats els salaris i emoluments car aquests mai no segueixen d'una manera automàtica la puja dels preus interiors, sino que tarden algun temps a nivellar-se amb ells. I mentre es fa aquest procés, és cosa palesa, que sofreixen totes les masses socials.

Per tant, serveixin aquests precedents paràgrafs per a fer veure que la malaltia

inquietud

Publicació quinzenal d'esquerra
Compreu-la! Llegiu-la! Propaguen-la!

Es de venda a la parada de l'ibres
GURGUÍ

que sofreix la pesseta és una qüestió que interessa a tots els ciutadans, sense distinció de classes i categories. Que serà un dels primers assumptes d'alta transcendència que es discutiran en el Parlament. I que, per aquest sol fet, és una qüestió de caràcter econòmic que precisa en tinguin una noció tots els ciutadans. Precisament amb aquesta única aspiració publicarem, a partir d'avui, en aquestes mateixes columnes, una sèrie de temes d'aquest caràcter, escrits fora de tot tecnicisme, a fi de que arribi a l'alcanç de tothom l'anomenat «problema de la baixa de la pesseta».

PERE FALGÀ VIVES

Advertim als nostres llegidors de l'equivocació soferta en nostra darrera edició, signada amb el número 12, quan en realitat li correspon el 13. En aquest número d'avui — el 14 — la falta és corregida.

REMITIT

Sr. Director d'INQUIETUD
Ciutat

Molt senyor meu i amic:

Voldria que en el periòdic de la vostra direcció donessiu cabuda a les següents ratlles.

Ben agrait, resto vostre afm. amic i servidor.

A GARRELL

20 d'abril de 1931

Rectificació

En el suplement al número 1 del periòdic local «Política», del qual n'és director el senyor Ramon Montanya, s'hi inserí una nota que m'aludeix personalment. A propòsit d'aquesta nota m'interessa fer constar:

1.er Que no és cert que jo, en discutir se els nous estatuts de La Unió Lliberal, demanés que els socis «no podrien posar domassos als balcons de la casa llur» en celebrar-se cap processó; i

2.^{on} Que tampoc no és cert que al balcó de casa meua hi hagués cap domàs «en celebrar-se la processó del Sant Viàtic»; i no ho és per una raó molt senzilla: perquè a la casa on visc no hi ha balcó.

Res més.

AMADOR GARRELL

Imp. Garrell: Clavé, 25: Telèfon: 23 Granollers

Ja anuncieu a INQUIETUD?

Ja esteu subscriptes a INQUIETUD?

Confiteria
Pastisseria
Queviures

LA PALMA BAR

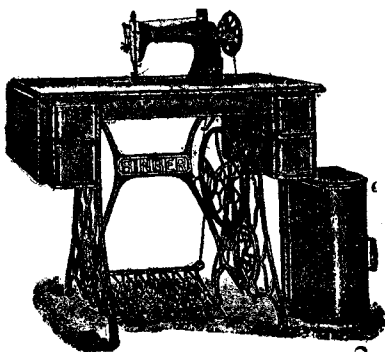
Café Express

Especialitat en pastes per al Te * Extens ▲ Sandwichs * Sodes * Xampanyes i Vins
assortit en bosses i capses de luxe per a regal ▼ **EXTENS ASSORTIT EN PASTES**

Successors de Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS

MÁQUINES SINGER

per a cosir, brodar i sargir

Vendes al comptat i a plaços des de 3'50 pts. setmanals

Reparacions de tota classe * Venda d'Agulles, Oli, Peces i Accessoris
Ensenyament gratuït als compradors d'una màquina, de brodar, tallar i sargir

EXPOSICIÓ I VENDA

M. IGLESIAS

Plaça del Bestiar, 15 ◀ GRANOLLERS ▶ Plaça de les Olles, 14

RÓTULS CRISTALL
Papers de fantasia
Especialitat
en imitacions de
marbre i fusta

Miquel Soto

PINTOR DECORADOR

PREUS ECONÓMICS

▼ Carrer de Girona, 96

GRANOLLERS

Pompes Fúnebres "La Victoria", S. A.

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris, ajustant-se a les disposicions senyalades per la Llei de Sanitat

Tots els serveis són realitzats amb tota cura i promptitud i a preus més reduïts que no en cap altra funerària

Te a disposició del públic varis Autos Cotxes fúnebres marca «Hispano» per al trasllat de restes mortals

Extens assortit de Corones

Pensaments * Cintes * Creus * Angels i altres objectes funeraris

Servei Permanent

Carrer de Barcelona, 30

▶ Telèfon 115

▶ GRANOLLERS

**Demaneu sempre
Sempre!...**

Cervesa Damm

Orange Crush

Ah...!

i Gaseoses CLOTET

GRANOLLERS

Plaça Guimerà, 20 : Telèf. 74

Vda. de Joan Montaña

Anís La Perla del Vallès

ALCOHOLS

ANISSATS

LICORS

J. Montaña, 72 : Telèf. 53 : Granollers

LA DONA ELEGANT

vesteix a l'acreditada

CASA MONTAÑA

Plaça Constitució, 36

Crespons: Llanes

Sueters de Seda

i totes les

Novetats per a la present temporada